

متن سوره نبأ – سایت مینویسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان
عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿١﴾
آنها از چه چیز از یکدیگر سؤال می کنند؟!
عَنِ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿٢﴾
از خبر بزرگ و پر اهمیت (رستاخیز).
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾
همان خبری که پیوسته در آن اختلاف دارند.
كُلًّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
چنین نیست که آنها فکر می کنند، و به زودی می فهمند
ثُمَّ كُلًّا سَيَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
باز هم چنین نیست که آنها می پندارند، و به زودی می فهمند.
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا ﴿٦﴾
آیا ما زمین را محل آرامش (شما) قرار ندادیم؟
وَالجِبَالَ أَوْتَادًا ﴿٧﴾
و کوهها را میخهای زمین؟
وَحَلَقْنَاكُمْ أَرْجَا ﴿٨﴾
و شما را به صورت زوجها آفریدیم.
وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ﴿٩﴾
و خواب شما را مایه آرامشتان قرار دادیم.
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا ﴿١٠﴾
و شب را پوششی (برای شما).
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ﴿١١﴾
و روز را وسیله ای برای زندگی و معاش.
وَبَيَّنَّا فَوْقَكُمُ سَبْعًا سِدَادًا ﴿١٢﴾
و بر فراز شما هفت (آسمان) محکم بنا کردیم.
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ﴿١٣﴾
و چراغی روشن و حرارت بخش آفریدیم.
وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ﴿١٤﴾
و از ابرهای باران را آبی فراوان نازل کردیم.
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ﴿١٥﴾
تا به وسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم.
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ﴿١٦﴾
و باغهایی پر درخت.
إِنَّ يَوْمَ الْفُضْلِ كَانَ مِيقَاتًا ﴿١٧﴾
روز جدایی میعاد همگان است.
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَمَأْتُونُ أَفْوَاجًا ﴿١٨﴾
روزی که در «صور» دمیده می شود، و شما فوج فوج وارد محشر می شوید.
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ﴿١٩﴾
و آسمان گشوده می شود، و به صورت درهای متعددی در می آید
وَسِيرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿٢٠﴾
و کوهها به حرکت در می آید و به صورت سرابی می شود!

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿٢١﴾

جهنم کمین گاهی است بزرگ!

لِلطَّاغِيَةِ مَابًا ﴿٢٢﴾

و محل بازگشتی برای طغیانگران!

لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿٢٣﴾

مدتهای طولانی در آن می ماند.

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿٢٤﴾

در آنجا نه چیز خنکی می چشند، و نه نوشیدنی گوارایی.

إِلَّا حَمِيمًا وَعَسَاقًا ﴿٢٥﴾

جز آبی سوزان و مایعی از چرک و خون!

جَزَاءً وَفَاءً ﴿٢٦﴾

این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمال آنها).

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿٢٧﴾

چرا که امیدی به حساب نداشتند.

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ﴿٢٨﴾

و آیات ما را به کلی تکذیب کردند.

وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿٢٩﴾

و ما همه چیز را احصا و ثبت کرده ایم.

فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿٣٠﴾

پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی افزاییم.

إِنَّ لِّلْمُتَّقِينَ مَغَازًا ﴿٣١﴾

برای پرهیزگاران مسلما پیروزی بزرگی است.

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿٣٢﴾

باغهایی سرسبز، و انواعی از انگورها.

وَكُوعًا أَيْ تَرَابًا ﴿٣٣﴾

و حوریانی بسیار جوان و هم سن و سال.

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿٣٤﴾

و جامهایی لبریز و پیایی (از شراب طهور)

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَابًا ﴿٣٥﴾

در آنجا نه سخن لغو و بیهوده ای می شنوند و نه دروغی.

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءٌ حِسَابًا ﴿٣٦﴾

این جزایی است از سوی پروردگارت و عطیه ای است کافی.

رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿٣٧﴾

همان پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است، پروردگار رحمان، و هیچ کس حق ندارد بیاجازه او سخنی بگوید (یا شفاعتی کند).

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أُذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿٣٨﴾

اینها در آن روز واقع می شود که «روح» و «ملائکه» در یک صف قیام می کنند، و هیچیک جز به اذن خداوند رحمان سخن نمی گویند: و آنگاه که می گویند

صواب می گویند.

ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَا ﴿٣٩﴾

آن روز حق است، هر کس بخواهد راهی به سوی پروردگارش بر می گزیند.

إِنَّا أَنْزَلْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿٤٠﴾

و ما شما را از عذاب نزدیکی بیم می دهیم، این عذاب در روزی خواهد بود که انسان آنچه را از قبل با دستهای خود فرستاده می بیند، و کافر می گوید: «ای کاش

خاک بودم!»